

K·MEO

LLANTO POR EL LLANTO DE LLARENA

Premi de l'englantina d'or

Entossudits com sempre en la millora cultural del país, decidírem organitzar un festival de poesia catalana celebrat amb gran èxit a Perpinyà. El guanyador, nat a La Molata del Cimborrio respond com F Lorca García. Molt català no sembla, però és l'únic original que ens va arribar. Els versos guanyadors ens sonen d'alguna cosa, però el Jurat no ho té clar. La poesia diu així:

A las cinco de la madrugada

*Eran las cinco en punto de la madrugada.
El Juez Llarena salta de la cama a las cinco de la madrugada.*

El Juez Llarena espera una llamada. Todo silencio excepto su ansia.

Las campanas dan las seis y no pasa nada, el sudor del Juez perla su calva, la ducha no ha servido de nada.

A las siete el Juez se cala la toga y la

guadaña, ya no aguanta.

Son la siete de la madrugada.

Un coche oficial aguarda en la Puerta, en las esquinas grupos de silencio, todo el resto es muerte,

Llarena en su cuarto, irisado de agonía, a su manera también muere.

Son las ocho de la mañana y de Puigdemont no se sabe nada.

Un ataúd con ruedas es la cama.

Huesos y flautas suenan en el regio oído.

El Juez ya muge por su frente. ¿Dónde se habrá metido el jodido?

Las heridas queman como soles. Por la sala camina Llarena con su sangre abierta.

Son las diez de la mañana y el toro ha huido, alrededor de Llarena un charco de agonía.

Tardará mucho en nacer, si es que nace,

un juez tan majo y tan rico en desventura. No, no me digáis que me asome, que no quiero verlo.

Son las diez en punto en todo los Relojes. ¡Ay que terribles diez de la mañana!

Que no, que no quiero verlo.

Primer Premi de L'englantina d'or concedit per Karlitus

GARSA PROSTÀTICA

L'ÀILLAMENT D'ILLA

Illa President de la Generali.....zzzzzzz

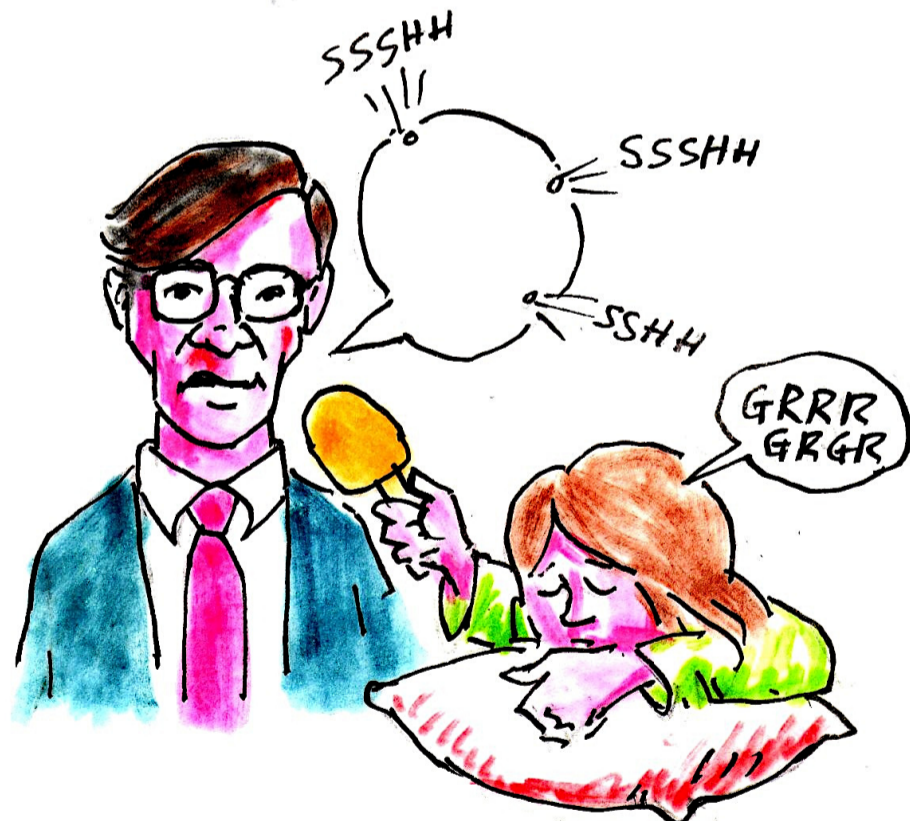
Salvador Illa va ser anomenat nou President de la Generalitat Catalana a principis del mes d'agost. I va anar bé perquè la seva elecció no va destorbar les migdiades estiuenques dels catalans. Algú va desvetllar-se una mica seguint la fugida de Puigdemont, però no va afectar el normal tarannà del dia.

La migdiada ha estat llarga, fins fa pocs dies d'Illa només hem sabut que segueix corrent cada matí i que ha anomenat consellers. Finalment ha aparegut a la tele hi ha explicat el seu programa. O no. Reconec que jo em vaig adormir només veure'l però quan l'endemà anava preguntant a la meua gent de confiança com havia anat l'entrevista, ningú no em va saber donar pistes. S'havien adormit.

Illa, pel que sembla, és un President narcolèptic. Les ovelles intranquil·les compten Illes per aconseguir el son i a la quarta vegada que repeteixen el nom, dormen com a morses. No està malament.

Fa temps que els Presidents catalans just entrar a Palau, cauen en un son profund que els impedeix governar. L'avantatge d'Illa és que no et desperta amb un estirabot amenaçant a Madrid o a la Corona. A ell no li calen aquests cops d'efecte. Ell és tranquil.

Conseqüent amb el seu ritme vital, Illa ha començat la seva labor revisant totes les temàtiques pendents de la Generalitat, o sigui, tots els temes. El primer pas serà nomenar consells d'experts que analitzaran les diferents opcions. Això tirant pel cap baix, representen sis mesos de becaina tranquil·la. Vindran després les negociacions que Illa vol fer extenses a tots els partits democràtics i

posteriorment les primeres conclusions. Ja tenim un any de legislatura feta. Per aquell temps, Esquerra Republicana ja haurà denunciat el no compliment del pacte i amenaçarà amb trencar la coalició. Afegim ara l'aprovació pressupostària, amb més amenaces republicanes i celebrem el segon aniversari d'Illa President. I després, a falta només de dos anys per les noves eleccions, tampoc es convenient moure's gaire, no fos el cas d'espatllar tot l'aconseguit.